

Adeldom verplicht

Ruben Hadders

“Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht” (1 Petr. 2:9)

Door het geloof in de Heere Jezus Christus zijn wij niet alleen inwoners van het Koninkrijk Gods, wij zijn kinderen van de Koning! Wij zijn prins en prinsessen, zoals Ben Ketting zong in een gelijknamig EO-kinderprogramma. Dat heeft natuurlijk interessante voordelen, maar het brengt ook verplichtingen met zich mee.

Van koninklijke mensen – ook koningskinderen – wordt verwacht dat zij het goede voorbeeld geven. Zij worden vaak zeer streng opgevoed, zodat zij het koninkrijk later zo goed mogelijk kunnen vertegenwoordigen. Ook wij als gelovigen dienen ons te laten onderwijzen door de Heere, opdat Hij Zichzelf later door ons heen kan openbaren.

Goed voorbeeld, doet goed volgen. Daarom kon Paulus ook tot twee maal toe schrijven: “Weest mijn navolgers, gelijkterwijs ook ik van Christus” (1 Kor. 11:1). Het is goed om het leven van Paulus te bestuderen, zodat wij ontdekken waarin wij hem moeten volgen. Dan valt ons onder andere op dat Paulus met veel gedrevenheid en passie zijn broeders naar het vlees – de Joden - het Evangelie verkondigde. “Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet, want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood maar ook voor de Griek”, zo verklaart hij in Rom. 1:16.

We kunnen ook veel leren van de wijze waarop hij Joodse mensen probeerde te bereiken met het Evangelie. Hij werd onder de Joden als een Jood, om hen te winnen voor Christus (1 Kor. 9:20). Maar bovenal kunnen wij van Paulus leren dat onze koninklijke positie ook verplichtingen met zich mee brengt. Hij bracht het Evangelie niet zomaar, hij schrijft: “de nood is mij opgelegd. En wee mij, indien ik het Evangelie niet verkondig!” (vs. 16).

Het is onze taak het koninkrijk van de Heere te vertegenwoordigen. Immers, wij zijn geroepen om

Zijn grote daden te verkondigen. Daartoe zijn wij een koninklijk priesterschap. De Koning en Zijn koninkrijk dienen centraal te staan, niet wij zelf. Het hart van onze Koning gaat uit naar Israël, Zijn oogappel. Ook vandaag! Al heeft Israël het huwelijksverbond met haar Man gebroken, God houdt nog altijd van Israël en strekt nog altijd Zijn armen uit naar dit kleine, maar bijzondere volk. Hij heeft een volk, dat van oorsprong geen volk is, uitgekozen “om hen (de Joden) tot jaloersheid te wekken” (Rom. 11:11,14).

Israël heeft een bijzondere plaats in Gods plan. Ook in de huidige genadebedeling strekt Hij zich uit naar Zijn oogappel en daarvoor gebruikt Hij de Gemeente. Als wij zeggen niets met Israël te hebben, als wij geen oog hebben voor dit volk, hoe goed kennen wij dan het hart van onze Vader? Vergis u niet, voor kinderen van de Koning geldt: adeldom verplicht!